

Чудовища, страшила баснословни
Неземни, чужденци на битието,
Порастватъ още, чудни и страховни,
Рисувайки си сѣнкитѣ въ небето !

И мощно диша въ нощно сиянье
Суровий хоръ на тѣзъ колоси чудни,
И сѣкашъ въ общий сънъ, въ общото мълчанье
Едни тѣ не спятъ, едни сж будни !

Напоследѣкъ писателятъ Антонъ Страшимировъ съ право нарече този чуденъ край прочуто — непознато. По величие и красота Бѣлоградчишкитѣ скали сж една дивна игра на природата, а при това рѣдкость на земята — едно чудо, казва именитиятъ ни писателъ.

Ходилъ съмъ десетина пѣти въ Бѣлоградчикъ. И ако имамъ възможность, бихъ отишълъ още толкова. Защото както здравето, така и истинскитѣ природни хубости никога не умрѣзватъ. Откакто се прокара желѣзницата за Видинъ, посещението на Бѣлоградчикъ се значително улесни. Отъ най-близката гара Орѣшецъ до градеца сж десетина километра. Има хубаво шосе презъ Столовата планина. Новото шосе прави красиви кривулици и напомня твърде много забавителнитѣ зигъ-заги на пѣтя презъ Златишкия проходъ.

По своята пространность и красота изгледътъ, който се разкрива отъ ниския Вѣнецъ, е единъ отъ рѣдкитѣ и ненагледнитѣ. Цѣлата джга на западна Стара планина съ нейнитѣ предпланини, Дунавската равнина, самия Дунавъ, и мъгливата Влашка низина, че дори Карпатитѣ смайватъ вашия погледъ. Мнозина сж наклони да отрекать, че далечната верига на северъ е наистина